

З А С А Д А.

„Тишината брате мили,
срѣдъ гората е за зло,
тамъ задъ Кривото седло
бродятъ нѣми самовили“.

— Не плаши се, чедо младо,
срѣдъ гората оistarѣхъ,
кой ще стори тоя грѣхъ —
да срази бореца Владо!

„Конътъ ми едва пристѫпя,
дѣрпа се и не върви,
сѣкашъ жълтитѣ трѣви
ми навѣватъ болка тѣпа“.

— Кой на мене ще поsegне,
азъ съмъ тука въ своя край,
за народа ще умра,
за народа въ гробъ ще легна.

„Малко ли сѫ черни врани,
скрити въ тайни канари,
моля ти се, разбери,
да завинемъ кръзъ поляни. . . “

* *

Грѣмна сгушена засада,
падна стария борецъ.
Вътишината лекъ вѣтрецъ
залюля гората млада.